

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższym Dozwoleniem

IMPERATORA JMCJ CAŁEY ROSSYJ.

w WILNIE V. S. 28. MAJA 1802. ROKU WE SRZODE

z Petersburga V. S. 16. Maia.

Major Hesse umieszczony w Kijowskim regimencie grenadyerów. Podpółkownik Berens w Wielkopoluckim muszkietyerów; Major Sokolow w Newskim muszkietyerów; Major Patkul w Kurskim muszkietyerów; Major Turgeniew w Wiborskim muszkietyerów; Major Ustiancow w Azowskim muszkietyerów; Major Kalden Staro-Ingermanlandzkim muszkietyerów; Półkowskim Strik w Kijowskim grenadyerów; Podpółkownik Depulle w Kaukazkim grenadyerów; Major Nożin w Riazkim muszkietyerów; Major Michajew r. w Mało Rofsyiskim grenadyerów; Major Awdulin w Ufinskim muszkietyerów. Półkownik Kalemia w Rylskim muszkietyerów. Od armii General Lieutenant Muller Zakomelski zasiadać będzie w artylleryiskiej ekspedycyi. Leibwardyiski batalion inwalidów nazywać się ma batalionem garnizonowym Stanu Konsyliarz Martyn bywszy członek rachunkowej ekspedycyi gabinetowej, r. 1796. oddalony od służby, w nadgrode 40. letnich zastug otrzymał pensyą roczną tysiąc-rubli.

IMPERATOR Jmć rozkazał Collegium Admiralicji dla ułatwienia handlu, dawać na własne Kupców Rofsyiskich okręta, gdy potrzeba będą maytkow i Unter Officyerów z Monarszej flotty, którzy na to zezwolą. Takim ludziom Kupcy sami zaplacać i żywność dadzą według ustaw morskich, za mundury skarbowe po dwa ruble co miesiąc wniosą do skarbu; na miejsce tych co trzy lata wysłużyli, innych, da Collegium. Może podobnym sposobem pozwalać Officyerom i Szturmanom służyć na statkach Kupieckich, którzy półowę gazy ze skarbu odbierać mają.

z Wiednia 25. Maja.

W Presburgu Cesarz Jmć oświadczył Stanom zgromadzonym potrzebę dopełnienia Węgierskich skarbowych 2. mill. zlot. ryń. nie chce jednak Monarcha, żeby poddaństwo uboższe nowym ciężarem obarczone zostało; ale się spodziewa, że Magnaci wzgląd mając na polepszony długim pokojem stan kraju całego pomnożone dóbr swoich dochody przez ekonomikę poprawioną, większą nakoniec bez porównania dziś od dawniejszej cyrkulacją pieniędzy, zezwolą chętnie na podwyższenie podatków niektórych. — Królowa Jmć dwóch Sycylii ma wkrótce wyjechać do Neapolu. — W Constantinopolu kazańno uzbroić kilka liniowych okrętów i fregat, które mają krążyć na brzegach Egiptu, zajmując, tych miejsce, co w długiej żegludze uszkodzone, potrzebują naprawy. Tamże Sułtan wielkie przygotowania czynić kazał do uroczystego obchodu pokoju z Francuzami. Lord Elgin wkrótce z Aten jest spodziewany. — Z Belgradu obywatele uciekają do Bannatu, ztamtąd do obozów Tureckich, mając pod tym warunkiem obiecaną od Porty całość życia i majątków. Jan czarowie zaś oświadczyli się wydać pieniądze Sułtańskie i majątek Baszy zamordowanego w ten czas, gdy wszelka im należność od rządu będzie wypłacona. Słychać że Hospodar Woł-

ski na czele 30. tys. ludu opasał w Widdinie Paławana Oglou; wielki niedostatek żywności w mieście.

z Berlina 22. Maia.

Król Jmć uczynił promocyą w woysku swoim: General Lieutenant Kleist został Generałem infanteryi; Generalowie Lieutenantcy Boyen, Xiaze Saxe Weimar Generalami kawaleryi; Generalami Lieutenantami General Majorowie: Arnim, Wartensleben, Reinhard, Hatzfeldt, Tempelhoff, Holtzendorf; General Majorami Półkownicy: Schenk, Cornerut, Kaufberg, Schleinitz; wielu Podpółkowników Półkownikami ette. Niedawno Poseł Elektora Hannowerskiego podał Królowi Jmci notę następującej treści. „Gdy już traktat pokoju w Amiens podpisano, zostały do ukończenia indemnizacye przez sekularyzacyą. Król W. Brytańni penawia oświadczenia dawniejsze. 1. Biskupstwo Hildesheim na mocy traktatów i umów dawniejszych do Hannoveru bez wątpienia należące, iesli będzie zajęte do masy sekularyzacyi, powinno być uważane za własność domu jego, i przejść nie może do cudzey dzierzawy. 2. Biskupstwo Osna-bruckie traktatem Westfalskim oddane Hannoverowskiemu domowi za nadgrode, nie może należeć do masy indemnizacyi w żadnym sposobie. 3. Król W. Brytańni warunie dla siebie słuszne prawo do Opactwo Corwey, wynikłe z prawa utrzymywanej dotąd nad niem opieki, mianowicie do miasta Hoexter, która należała do samego szczegulnie domu Brunickick; Luneburgskiego. Powtarzając odezwe przyziacielską Król W. Brytańni nie chce zostawić żadney wątpliwości o słuszności praw swoich i pretensyi, pragnąc utrzymać zgodę i przyiaźń z Dworem Pruskim obu stonom pożądaną.

z Constantinopola 26. Kwietnia.

Odebraliśmy wiadomość o pokoju w Amiens podpisanym; cieszą się Turcy, że Europeyskie Mocarstwa zostać pozwalają w tym stanie jak przed wojną byli. Bejowie Mammeluków uciekający do wyższego Egiptu opanowanie nad całym krajem uporczywie zaczęli walczyć z armią W. Wezyra. Generalowie woysk Angielskich oświadczyli, że do tey kłótni wdawać się niebędą. Wezyr Baszę Osmana z licznym żołnierzem posłał przeciw rokoszanom, obiecując znaczne posilki w potrzebie; tak więc raz drugi o dzierzawę Egiptu dobieść się musimy. Tym czasem Sułtan w niektórych Prowincyach państwa swojego woyska zaciagać kaze, naybardziej jazde, która sposobem Europeyskim ćwiczona będzie, Komisarz Porty Janib z Inżenierem Szwedzkim Rhode płyną do Alexandryi, zatrudniać się mając naprawą portów Egipskich. Jazda regularna, o której się namienilo, wynosić ma 20. tysięcy.

z Londynu 28. Maia.

Sprzeczkki Parlamentowe o traktat z Francyą podpisany ieszcze się nie skończyły. W Izbie wyższej Lord Grenville wiele mówił przeciw Ministrom, radząc przelozyc Królowi Jmci

że naród jest w niebezpieczeństwie: uczynił ofiary większe nad potrzebę; Francya zamysłów dumnych nie tai, nic nam nie postąpiwszy zwyciężona na morzu; wiele artykułów obojętnych, więcej niętkniejących w Amiens zostawiono; o wszystkie Król Jmé dopomni się sposobem przyjacielskim Anglicy zawsze na łączności mieć się powinni będąc otoczeni przez mocnych i zawistych sąsiadów; trzeba więc utrzymywać w pokoju siłę morską i lądową, która by zabezpieczyła naród; pragniemy szczerze przedłużenia pokoju; lecz gwałcić praw naszych nie pozwolimy nikomu. Naostatek zalecał oszczędność w wydatkach, jak zwyczajnie w Anglii mówią co Ministrami już nie są — Poparli zdanie Grenvill'a Carnarvon, Darnley, Richmond, Spencer. Odpowiedzieli: Pelham, Camden, Auckland, mianowicie zaś X iże Norfolk jeden z przyłajców Foxa. Przyszło do zbierania głosów 122. było za pokojem; 16. tylko przeciw niemu. W Izbie niższej twardo rzecz idzie. Pitt i Addington chcieli wszystko w dniu jednym zakończyć, odnosząc pochwałę lub naganą dzieła swojego; oparła się opozycja; i większością głosów 199. przeciw 135. roztrząsanie warunków traktowych na inny dzień odłożyła, dając czas Reprezentantom do rozmyślu.

Biegają u nas niepewne pogłoski, że Francya do kraju swojego zabrania wprowadzać towary Angielskie; my za tym przykładem idąc Francuzkich przyjmować nie będziemy. — Z New York równie wątpliwa wiadomość przyszła, że z 16. tys. Francuzów do S. Domingo wysadzonych, 6. tys. poległo, albo choruje. Leclerc nie ma przy sobie nad 5. tys. Amerykanie okrętom z tej wyspy płynącym kwarantannę nakazali. Niektóre jey powiaty prośbę podały do Generała en chef polecając względem jego Wodzina Lousaint. Leclerc odpowiedział, że dla buntownika już dzień miłosierdzia upłynął. Flota Francuzka do Chesapeake Bay spodziewana, gdzie żywność znajdzie. — U nas Lordowie S. Vincent i Nelson sprawę zaczęli wielką o podział zdobyczy na okrętach nieprzyjacielskich wziętych, gdy byli na morzu szrodziemniem. — Do Indyi zachodniej 15. okrętów liniowych ma wkrótce wypłynąć, zkad tyleż dawniejszych powróci. — Prezydent Jefferson zakupił drzewo na budowlę, 8. okrętów od 74. armat, i 6. warsztatów oporzadzić kazał. — Król Jmé od miast Londynu, York, Hull i wielu innych odebrał podziękowanie za pokój przywrócony. — Sławny bankier i bogacz Hollenderski Hope w czasie rewolucyi tu osiadły, powraca do Amsterdamu.

z Madrytu 2. Maia.

Do portu Cadix zawinął okręt liniowy Alcantara z 7. millionami, fregata Sabina z 3. mill. piastrow; czekamy jezcze z fregat niosących 6. milionów, i okrętu Asia z Portorico; wiele innych przybędzie z Limy, Buenos Ayres, Carthageny, Hawany; papiery Królewskie z upadku znacznie się podniosły. Dochody z dóbr Maltańskich w Królestwie Hiszpańskiem wynoszą 800. tysięcy piastrow, które Król Jmé do Korony przyłączył; umówiwszy się o to z Konsulem Francuzkim.

Od granic Włoskich 10. Maia.

Przez kraj Kościelny zaczynają powracać ku północy wojska Francuzkie z Królestwa Neapolitańskiego ustępujące małemi dywizjami. Do Neapolu wiadomość przyszła z Madrytu, że Król Jmé Katolicki wkrótce ma przysłać eskadrę z 6. okrętów i 4. fregat złożoną, na której przybędzie córka jego, zasłużyć mająca Następcę Tronu; na tychże okrętach uda się do Hiszpanii Królowna Neapolitańska przywzięta małżonka Xiążęcia Asturyi. — Ligurowie dotąd nie wjedzą jaki los ich czeka w przyszłości; Poseł RPtey w Paryżu nie wyrozumiał jezcze myśli Konsula Buonaparte względem Konstytucyi nowej.

z Berne 15. Maia.

Odbieramy pomyślną wiadomość, że ruchy domowe w Cantonie Lemar zbliżają się do końca; wieśniacy obozem stojący w okolicach Lausanne dnia wczorajszego rozeszli się do domów, nie wprzód jednak, aż Minister pełnomocny Kuhn dał wszystkim amnestyą bez wyłączenia żadnego. Ugoda nastąpiła po długiej rozmowie Generała Francuzkiego Amey z Szelem rokozahów Raymond; pierwszy prosił drugiego, ażeby lud zbrojny rozwiązał, grożąc w przypadku nie postulowania użyciem zbrojnej siły, na co wyraźne roszkazy odebrał Generała Montrichard. Raymond zezwolił na wszystko. Wkrótce potem 1500. Francuzów przybyło do Nyon z Genewy; 15. tysięcy ruszało z okolic Pontarlier; lecz po zawarciu ugody, kazano zostać na miejscu. Wczora Poseł Verninae i Montrichard zjad wyiechali do Lausanne; dowiedziawszy się w drodze, że rokosz zgaszony, powracają do nas. Przed kilku godzinami dało się tu uczuć mocne trzęsienie ziemi. Park głównej artylleryi Szwajcarskiej w S. Gall złożyć kazano; już tam polżyli większe działa z Solothurn.

z Stuttgardu 6 Maia.

Po długich negocyacyach spory między Xiążęciem Wurtembergskim i rządem Francuzkim w dobry sposób ugodzone zostały, przez co krainowym malkontentom odjęto przyczynę niezgodności wewnętrznej spokojności. Rano wczoraj goniec z Paryża prz. ślany od posiadającego Normann wiadomość przyniósł dawno pożadana do Luisburgu; wkrótce pierwszy Minister Graf Winzingerode udał się do miasta naszego, radę ławną zgromadził, i ogłosił żeśmy zawarli traktat z Francją. Zasada jego na unowie zrobionej r. 1796 gdy Moreau tedy zmierzał ku Bawaryi. Są jeszcze warunki sekretne, których treść nie wiadoma. O wszystkich doniesiono Stanom krajowym. Radosć wielka u Dworu i w narodzie.

z Hagi 22. Maia.

Admirał De Winter odebrał rozkaz wychodzić pod żagle nie mieszkając do morza szrodziemnego; ponieważ od dni kilku wiatr jest pomyślny; musiał już wypłynąć z Texel. Generał Victor powróciwszy z Paryża oświadczył, że wojska Francuzkie u nas jezcze cokolwiek mułż zabawić. Rzadkiem zdarzeniem w tych dniach mieliśmy nie zwyczajne zimno; śnieg spadł wielki. Regencya na d. 2. Czerwca odłożyła obelud uroczyście pokoiu. Eskadra Admirała Hartsink łozęśliwie przybyła do S. Domingo, i dywizya wojsk Francuzkich na ląd wysadziła. Według rachunków Angielskich, osada nasza Surinam dotąd w mocy nieprzyjacielskiej będąca, wydała w roku ostatnim 205. tys. centnarów cukru, 100. tys. miar rumu, 102. tys. centnarów kawy, million 800. tys. funtów bawełny; Demarary, Essequibo, Berbice 95. tysięcy cent. cukru, 140. tys. miar rumu, 143. tys. cent. kawy, 7. mill. 622. tys. funtów bawełny.

z Paryża 18 Maia.

Projekt legionu honorowego w rzeczy samej przyniesli do prawodawców Konsyliarze Stanu: Roederer, Marmont, Dumas. Do wiadomych już opisów przydadamy następujące. Każdy z 15. orszaków mieć będzie rocznego dochodu 200. tys. liwrow w dobrach narodowych. Raz przyięty człowiek do legionu, miejsce do śmierci zatrzyma. Przysięgę wykona każdy na honor, obowiązując się służyć RPtey, zachować kraj w całości, rząd, prawa, własność; użyć wszelkich szrodków, jakie różum i Konstytucya dozwałaia, przeciwko tym którzyby chcieli wrócić rząd feudalny, zgaszone tytuły, urzędy utrzymywać wolność i równość w narodzie. Każdy orszak mieć będzie szpital na przyjęcie współbraci, lub innych żołnierzy starych i 15.

niących w obronie Ojczyzny. Konsulowie, Senator jeden, Prawodawca, Trybun, i Konsyliarz Stanu składać mają legionu administracyą, ta przyimować będzie żołnierzy i Oficyerów. W czasie pokoju kto nie służył lat 25. miejsca otrzymać nie może. Podczas wojny, zasługa daje prawo; nawet uczeni, Sędziowie, Posłowie, Prawodawcy, ludzie utalentowani, miejsce mieć mogą. W następnie czasy kto wnidzie do legionu od najwyższego stopnia zaczyna do wyższych postępując. Przeczytawszy projekt Roederer powiedział:

Legion honorowy silną będzie podporą praw Republikańskich, utwierdzi rewolucyą. Tu nadgrada rycerzom i obywatelskimi cnotami jasniejącym. Równy udział chwały dla wszystkich, którym bez różnicy wdzięczna jest Ojczyzna. Tu honorem będą połączeni mężowie zacni, których ziednoczyła cnota i zasługa; wzajemny szacunek ściślejsi połączą dla dobra narodu. Oni pówagą imienia, pamiętką cnot i zasług swoich, bronie i utrzymywac będą równość, wolność, własność. Zgadzają dystynkcyę szlacheckie; gdzie zaszczyt, dziedzictwem od przodków wzięty, uprzedzał zasługę osobistą; gdzie potomkowie czasem odrodni wielkich mężów, żyjącym ludziom, chwalił pełnym i zasług braki pierwszeństwo. Ten legion dzielniejszą uczyni sprężynę honoru w narodzie Francuzkim. Jest to ustawa ze względów, moralnego, politycznego, militaryjnego pożyteczna. Tu ponieszonych mężów zdanie prostować będzie opinia całego narodu, i rządu; młodzież od wygod i rozkoszy do prac chwalebnych pociągnie. Jest to nakoniec moneta cenniejsza nad wszelkie pieniądze, skarb nie wyczerpany opinii, niezmienna, brakowi nie uległa i zfałszowaniu; na honorze Francuzkim zasadę, pewność, i trwałość mająca wieku sta; jedyna nadgroda dzieł wielkich, które byż nadgrodzonymi nie mogą.

Z S. Domingo nie przyszły jeszcze raporty; woyska i floty nowe z Brestu nie wychodzą. Stary Admiral Bougainville radził 60. tysięcy żołnierza wysłać razem na przywrócenie spokojności wszystkim osadom. — General Moreau ma wyjechać do Berlina. — Dziedziczny Xiążę d' Orange ziednal dla siebie wielki szacunek w narodzie Francuzkim; nie wiadomo jaką w Niemczech nadgródę otrzyma; słychać o Biskupstwie Fuldeńsiem. — General Menou przez Senatorów Trybunem obrany. Buonaparte stara się poindac rozróznionych Generalów armii wschodniej; Belliard i Menou dwóch stron naczelniczy z równą pręcznością przyjętemi zostali; o ich postępkach równie chwalebne świadectwo dał Konsul przed narodem. — Ex Dyktator Carnot sam dobrowolnie z księgi wymazał wiadome słowa: *poddać się wywołaniu i proskrypcji.*

Dnia wczorayszego Stanu Konsyliarz Bruix przyniósł prawodawcom projekt urządzenia zamorskich osad. Według traktatu zawartego w Amiens, obowiązani jesteśmy w Martinice, Tabago, Lucyi, osadaeh nam wróconych przez Anglią, zachować wszystko na stopniu dawniejszym, to jest niewolę Murzyńską i handel Afrykański. Nieszczęśliwe doświadczenie w S. Domingo i Guadalupie nauczyło, jak niebezpieczna jest wolność nie wcześniej dana ludowi nie oświeconemu; przez jej na złe użycie ogniem domowey wojny dotąd płoną najsłodsze osady. Lękając się losu podobnego właściciele Martiniki, Lucyi, Tabago za pośrednictwem rządu Angielskiego usiłowali zostawić wszystkim na dawnym stopniu, jak było przed r. 1789. — Szef batalionu Bonneville wydał krótkie pismo, radząc pierwszego Konsula ogłosić pierwszym Cesarzem Francuzów z przyznaniem dziedzictwa dla familii, i zachowaniem prawa Salickiego, które kobietom przystęp do Tronu zagradza. — Trybunowie postanowili, Józefowi Buonaparte imieniem narodu podziękować za pokój przywrócony.

Dokończenie mowy K. S. Portalis.

Zapatrując się na cnoty niektóre, zdaje się że widzimy promień światłości niebieskiej isniejący na ziemi. Któż nam te cnoty zachowa, jeśli źródło wszystkich zamkniemy? sama tylko religia stworzenie do Stwórcy przybliży.

Jak niewiele dokazuje polityka, dając wolność zupełną wszystkim obrządkom! Tak wa dla nich obojętność nie odpowiada wielkim zamiarom rządu mąrego. Wolność którąśmy krwią nabyli, niezłama i oświecenie zgodzić się nie mogą z wyobrazeniem religii państwa u Francuzów, tem mniej z religią która inne wyląca i potępia. Nazywam wylącającą która innym sprawowania obrządków publicznie zabrania; taką u nas była Katolicka od r. 1685 do końca Monarchii. Państwa ta jest, której nadano przywileje drugim odmówione; taką była Katolicka u Polaków. Ale czyż nie można mieć religii nie państwa, nie wylącającej? Dla obrony religii, jest klęśc onę pod praw opiekę; nie dopuszczając aby zamieszona była, zaręczyć wyznawcom spokojną dzierzawę zysków duchownych w przyszłości podziwanych; tym sposobem każdy religii może obronić bez krzywdy dla drugich; taka obrona różni się istotnie od obojętności i wgardy, która niewłaściwie tolerancyą nazwano; ten wyraz nie służy w znaczeniu pochlebnym bez prawości, które należałoby wytykać. Tolerancya jest obowiązkiem i cnotą; przez nią rząd nie zagląda w sumienia ludzkie, poważa co jest celem czci i wiary narodów; poważa skutkiem i rzeczą nie słowy.

Z tego wszystkiego wnosić, jak religia może wpływać do ludzkiej szczęśliwości. Dobry porządek i powszechne bezpieczeństwo nie pozwala tej puszczać w niepamięć. Władza najwyższa cóżby mogła wyciągać po duchownych, o których prawo, niby o cudzoziemców zapomniała. Jaki dozór nad niemi? iaka czułość? poprawa, odmiana. Ludzie, że tak rzekę niewidzialni, z pod władzy ustaw naszych wylamać się potrafią. Przebieżmy jeszcze okoliczności terażniejszy do dowod tej prawdy. W rewolucyi skończony niewięcej przesładowano Katolicki obrządek, i nie dziw; był zawsze u nas państwa; wylączył inne i potępił po niesprawiedliwem odwołaniu edyktów niesmiertelnych 4. Henryka w Nantes pisanych. Katolików zapalonych fanatyzmem było dziełem opiekane odwołanie, z którego tyle nieszczęśliwych okropnych na wspomnienie spłynęło na nas i Oyców naszych. Uciemniający z czasem uciążliwości sam dożacie za zmianą wieków. Przydamy że bogate duchowieństwo spoione było politycznie z Monarchią którąście wywracali. Gwałt przeciw Katolikom użyty był srogi i krwawy; zdało się wielu, że nie religią, lecz tyraniją wtykali. Ztąd i z konstytucyi cywilney duchowieństwa urodziły się gorszące oszczędności, znieważa dla religii, zamieszania dotąd niewygasłe w narodzie.

Cóż miał czynić Konsul? dalej przesładować tych co sprzeciwiali się nowościom? Przymus nie rozciąga się do umysłu; sumienie rozkazów nie zna, gwałt w religii jest środkiem przyspieszenia zguby powszechney. Rząd rozciągając władzę do serc zapalonych, zawsze się wystawia na przypadek nieposłuszeństwa i kradzieży. Czém są przecie nadgródę tego i pogroźki, względem obietnic i postrachów religii? Bojaźń doczesną usiępuie wieczney. Gdy tak wazą się zachwiane umysły; wpada fanatyzm, potrzasa piekielną pożogę, sam w sobie pokarm, wzrost, i trwałość znajduje. Poradzicie się własnego doświadczenia, czyliż przesładowanie lekt nie rodzi; postrachem i męczarnią, chcieliście pomnożyć liczbę dobrych obywatelów; coż się stało? zmniejszyliście liczbę współziomków. Więc przesładowanie zgodzić się nie mogło z dzisiejszym stanem Ojczyzny. Pod rządem despotycznym, gdzie znaczą więcej przywidzenie niż prawa, ludzie drżą, bo tyrania nie jest no-

wa, na świecie. U nas gdzie rząd ślubował uroczyście wolność polityczną i sumnienia, przesładowanie kogokolwiek o religią, zrodziłoby wycnę domową; widząc obywatel, że drugi ma swobodę której odmowiono iemu, sarkac będzie na nierówny podział; serce gniewem i zemstą zapalić się gotowe, gdy widzi ostrość niepotrzebną, niesprawiedliwość i nieszczęście niezasłużone. Nic bardziej nie obraża ludzi, nad pogardę ich wiary i obrządków.

Cóżście zyskali wywołując z kraju gromady całe sług ostarza? z których wielu iasniało cnotą, nauką, dobroczynnością przed obliczem ziomków? rozjątrzyliśmy naysmiarkowańsze umysły; wolność nad przepaścią stanęła, gdy przez moc Francya Katolicką od wolney przedzielić chciała. Są Xieża niespokojni, buntownicy; są im przeciwni. Pierwsi w czasie przesładowania przywłaszczają sobie co się drugim tylko należy; widząc ich w poniżeniu i uciskach, lud różnicy klas nie umiejący, ma za ucisnionych i nieszczęśliwych; a nieszczęście moc dziwną i skutki dziwne czyni nad umysłami ludzkimi; rodzi politowanie i poważenie. Tym sposobem zamiast zgromadzeń duchownych, nad któremi czuwa rząd i policya, mielibyśmy tajemne zachadzki, w ciemnościach spiski kleione. Złoczyńcy chępcie się będą przed gminem z odwagi, statku, i wytrwania w wierze; gmin ślepy iacno uwierzy, widząc ich zwłaszcza codziennie ściganych. Niebezpieczeństwo w którym żyć będą posłuży za pokrywkę wszelkiej niecnoty; lud z błędu wyprowadzić się nie da; sposoby do tego użyte przemienią złosciwicy w nowy oszukania szrodek.

Reszta później.

Na skutek Ukazow Litt: Wileń. Gubern: Rządu jednego w dniu 3cim za N. 5,015. względem rozdzielenia summy wziętej za sprzedany z publicznego targu Dom Aseforsa Stokwisza 427. rubli, po między Kredytorow iego; drugiego w dniu 14stym idącego Msca Maia za N. 5,441. względem rozpatrzenia pretensyow stosowanych przez Wierzycieli do Wileń mieszczanina Benedykta Andersa, którego Dom nad rzeką Wileńką za Królewskim młynem sytuowany na satysfakcyą pretensyi Porucznika Etimowa zajęty, i pod publiczną sprzedaż podany znajduie się; a to w celu uczynienia o realnych pretensyach decyzyi. Magistrat Wileń: przez niniejszą Publikatę zawiadamia wszystkich Pretensorow i Kredytorow, tak JP. Aseforsa Stokwisza, jako też Mieszczanina Andersa, ażeby każdy naydalej do dnia pierwszego przyszłego Miesiąca Lipca stawał w Magistracie z dowodami swych pretensyi, dla wymiaru każdemu należney wedle Prawa satysfakcyi 1802. Maia 23. dnia.

Opisanie byłych rzeczy w zgubionym Kałamarzku dnia 24. Apryla 1802 Ru. między Solecznikami a Woronowem Stacyami Poczto-wemi na trakcie z Wilna do Lidy.

w Worku białym płóciennym Czerwonych Złoty 750. — w Worku szarym grubym płóciennym Rubli 18. — w Worku starym iedwabnym Szafirowym Czerwonych Złoty 2 podwoynych Węgierskich Kremnickie zwanych 11.

Czerwonny Złoty Leopolda Cesarza Kremnicki nowy 1. — Dwodziesiątek nowych 4.

Pierscien Brylantowy duży z Cifrą brylantową Nieboszczyka Króla na Szkle Szafirowym na spodzie na oprawie Liczba wyrysowana 26. 1.

Pięcien Złoty z Syloetką Damską za Szklę 1. — Pierscien Złoty z Cifrą wiązaną na obydwie strony; M:Z, na Krwawniku 1.

Szpinka Brylantowa z dziewięciu brylantów dużych przednich złożona na Szarnierze

do odszrubowania 1. — Szpinka w złoto oprawna prostey roboty z paciorkami emaliowemi zielonego i niebieskiego koloru, a porzodku ieden dykszejn czyli szkło 1. — N. B. Szpinka i Pierscien brylantowy w furalikach skurzanych czerwonych. Pulares Angielski w skurcze czerwoney, w którym różne notacye Domowe, oraz Plenipotencye s. p. Oginskiego W. Zylłokowi służąca, takż dwa Piankiety na papierze Pocztowym przez s. p. Oginskiego Hełtmana podpisane, z adnotacyą na drugiey stronie na przeciw podobisu na 2,000 Czer. Złt: na każdym: Tegoż Blankiet z podpisem tylko na arkuszu małego papieru Hollenderskiego Oblig. s. p. Michała Oranowskiego służący z odpisaniem na drugiey stronie zapłaty tey summy przez JW. Pocięcia Oboźnego W. X. Litt: i Plenipotencya W. Godebskiego służąca W. Zylłokowi Fascikul Papierow do interesu z Kasy Cesarską Krakowską, gdzie Dokument JP. Kulszla Kalsiera na summe Złt: Poll: 3, 500 i kilka innych Pism po Niemiecku i Popolsku — Kwit Piatona Sokołoff z odebraanych i pieniędzy z Klucza Kijowieckiego, oraz Kopia podawaney Proźby niedawno do IW. Geuerata Gneratora Litt: wyrażajacey pretensyą do Kasy Cesarskiej Fascikul Papierow zapisany różne Dokumenta pieniężne, o tych właściciel zupełnie niepamięta iakie były, prócz tylko, że był między nimi Kontrakt Arędowny na Klucz Rzezycki przez W. Jozefa Szwykowskiego podpisany. Kopia Kontraku Arędownego na Folwark Stawki w Kluczu Włodawskim leżący, i Inwentarz z podpisem w Kopii Michał Zylłok. Księga przychodu i rozchodu pieniędzy od 24. Junia 1800. Roku Księga rachunkowa ekspedycyi Kontraktow Bzeskich, obydwie oprawne w papier kolorowy malowany w paseczki, papier w Książkach gruby Cesarskiej fabryki 2. Kalendarze, ieden 1801. Ru, w papier granatowy, 2gi 1802. Ru w papier niebieskawy oprawne. 3. Testimonia Andrzeja Puchalskiego kilka Listow do W. Zylłoka, i inne różne notacye Ekonomiczne. — Tabakiera Szylkretowa z portrekiem w Miniaturze malowanym ze szkłem: Matka karimiąca Dziecie, koło szkla obwódka złota. — Portreeik mały figury owalney Buonapartego na pergaminie ołówkiem rysowany przedniey roboty. 2. pary rękawiczek Sarnich 1. Noż Angielski duży w białą kość oprawny z Trybufzonem. 2. Worki jadowane nowe próżne, jeden w oczka robiony koloru orzechowego, drugi w podłużne paski cieniowe koloru żółtego i błękitnego, oby dwa roboty rzadkiey nowo-wynalezioney. Kilka piórek do zegow obrabianych złotem, srebrem, i jedwabiem z wyrabianemi literami. Książka do nabożeństwa w czarney oprawie Łacińska, tytuł: Palatium Reginae Caeli. Książeczka pisana o budowaniu Chałup z ziemi, i ubezpieczenia dachow od pożaru. 3. Sztuki ówiartkowe rysunkow ręcznych na piece gorzalniane, i opisanie stawienia tychże piecow. 2. Linie czarne hebanowe. 1. Linia z drzewa mahoni. 1. Łokiec składany architektoniczny, półtora łokcia Warszawskiego mający, z drzewa żółtego w mosiądz oprawny z rozmiarem na ówierci i cale. Kałamarz szklanny szlifowany, Piasecznik, Scizoryk Angielski prawdziwy z ósmio żelazkami, Nożyczki, Pieczątką stalowa, herbu Slepowron. Kałamarzyk sam skurą szarą marmurkową powleczony, z zamkiem z szufladą wyciągajacą się z wierzchu takż z zamkiem. — Tę szkodę ponił Michał Zylłok Sędzia Ziem: Brzeski, który upraszając wszystkich o śledzenie tey Szkoły po znakach tu opisanych, zapewnia, iż nadgrodzi temu, ktoby doszedził ofiarując czerw: złych sto, i przyrzekając wrócić koszt poniesiony. — Adres dóydzie go w Brzesciu Litt: lub niech da wiedzieć do utrzymującego Gazety Wileńskie.